

ÎNCHEIERE

17 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Oleg Sternioală
Svetlana Filincova
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ion Arseni, reprezentat de avocatul Valeriu Pelin,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ion Arseni împotriva Mariei Chiriac cu privire la rezoluțiunea contractului de înstrăinare a cotei-părți din imobil cu condiția întreținerii pe viață și

la cererea reconvențională depusă de Maria Chiriac împotriva lui Ion Arsene cu privire la obligarea de a nu crea obstacole neîntemeiate de a executa obligațiile conform contractului de înstrăinare a cotei-părți din imobil cu condiția întreținerii pe viață,

împotriva deciziei din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 17 iunie 2016 Ion Arsene a depus cerere de chemare în judecată Mariei Chiriac cu privire la rezoluțiunea contractului de înstrăinare a cotei-părți din imobil cu condiția întreținerii pe viață.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că este invalid și pensionar, necesitând îngrijirea persoanelor terțe.

A menționat că potrivit extrasului din fișa medicală a bolnavului de staționar nr. 9427/12S0 din 22 decembrie 2014 i-a fost stabilit diagnosticul complet: XXXXX.

De asemenea, Ion Arsene a invocat că prin decizia din 05 ianuarie 2016, Serviciul de îngrijire socială la domiciliu a sistat prestarea serviciilor și din 05 ianuarie 2016 a fost îngrijit în totalitate de o cunoștință de a sa, Elena Țurcan.

Reclamantul a specificat că procentul păstrat al capacității de muncă a sa a fost stabilit de doar 15%, fapt confirmat prin certificatul de dizabilitate și capacitate de muncă cu seria CN nr. 174324, iar potrivit programului individual de reabilitare și incluziune socială, necesită îngrijire la domiciliu și asistență personală.

Ion Arsene a relevat că fiind veteran al muncii a procurat un apartament și conștientizând că la bătrânețe va avea nevoie de îngrijire a înregistrat ½ din apartament pe numele surorii sale, Ecaterina, care i-a promis că va avea grijă de dânsul, însă aceasta nu și-a onorat obligațiunile asumate. Ulterior, urmare a agravării sănătății, nepoata sa, Maria Chiriac i-a propus ca ea să-l îngrijească, dar să întocmească o jumătate din apartament pe numele ei.

Astfel, la 29 august 2014 Ion Arsene a întocmit la notarul public Viorica Șevciuc contractul de înstrăinare a cotei-părți din imobil cu condiția întreținerii pe viață, în baza căruia pârâta s-a angajat să-l întrețină în totalitate.

Or, pârâta pleacă periodic la muncă peste hotarele Republicii Moldova și nu contribuie la întreținerea sa, precum nici la întreținerea apartamentului litigios, deși conform pct. 5 din contractul de înstrăinare a cotei-părți din imobil cu condiția întreținerii pe viață din 29 august 2014, aceasta s-a obligat să-l întrețină pe viață cu hrană, îngrijire, inclusiv medicală, să întrețină apartamentul în ordine și curățenie, să achite serviciile comunale și alte plăți obligatorii, obligații pe care aceasta nu și li-a onorat.

A relatat că trăiește cu frică de a rămâne fără îngrijire, deoarece persoana care are grijă temporar în orice moment poate să-l părăsească.

Reclamantul a susținut că în scopul soluționării litigiului a întreprins numeroase intervenții și propuneri către pârâtă, însă fără careva rezultate.

A solicitat rezoluțiunea contractului de înstrăinare a cotei-părți din imobil cu condiția întreținerii pe viață cu nr. 4179 din 29 august 2014.

La 23 ianuarie 2017, Maria Chiriac, reprezentată de avocatul Aureliu Colenco, a depus acțiune reconvențională împotriva lui Ion Arsene, prin care a solicitat obligarea acestuia să nu creeze obstacole neîntemeiate Mariei Chiriac la executarea obligațiilor asumate conform contractului de înstrăinare a cotei-părți din imobilul cu condiția întreținerii pe viață.

În motivarea acțiunii reconvenționale s-a indicat că Ion Arsene de la momentul întocmirii contractului până la data depunerii acțiunii în judecată nu a reclamat pretenții privind executarea obligațiilor de către Maria Chiriac.

A considerat că înaintarea acțiunii a survenit ca rezultat a influenței lui Ion Arsene din partea unor persoane terțe, în cazul în care Ion Arsene nu poate conștientiza pe deplin acțiunile sale, deoarece a suferit XXXXX.

Totodată, Maria Chiriac a afirmat că Elena Țurcan a refuzat primirea banilor pentru îngrijirea lui Ion Arsene, începând cu luna iunie 2016, susținând că aceasta a fost decizia lui Ion Arsene. Însă, mandatul avocatului Ina Tmocno a fost eliberat la 16 mai 2016, necătînd la faptul că Ion Arsene a acceptat sursele bănești și în luna mai-iunie 2016.

Reclamanta a relatat că din luna iunie 2016 a fost în imposibilitate de a-și onora obligațiunile contractuale datorită comportamentului lui Ion Arsene, care a acționat cu rea-credință și nu a adus nici o probă ce ar dovedi neexecutarea obligațiilor, conform exigențelor art. 844 alin. (1) Cod civil.

Maria Chiriac a solicitat obligarea lui Ion Arsene să nu-i creeze obstacole neîntemeiate în privința executării obligațiilor conform contractului nr. 4179 din 29 august 2014 de înstrăinare a cotei-părți din imobil cu condiția întreținerii pe viață.

Prin hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea lui Ion Arsene; a fost admisă acțiunea

reconvențională înaintată de Maria Chiriac, fiind obligat Ion Arsene să nu creeze obstacole Mariei Chiriac de a executa obligațiunile asumate conform pct. 5 al contractului nr. 4179 din 29 august 2014 privind înstrăinarea cotei-părți din imobil cu condiția întreținerii pe viața.

La 11 aprilie 2018, Ion Arsene, reprezentat de avocatul Andrian Moroi, a contestat cu apel hotărârea primei instanțe și a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea inițială înaintată de Ion Arsene să fie admisă, iar cererea reconvențională înaintată de Maria Chiriac să fie respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Ion Arsene și a fost menținută hotărârea din 28 martie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că Maria Chiriac și-a executat pe deplin obligațiile asumate prin contractul de înstrăinare a cotei-părți din imobil cu condiția întreținerii pe viață nr. 4179 din 29 august 2014, acordând îngrijirea necesară lui Ion Arsene și pe parcursul examinării cauzei nu s-a constatat existența temeiurilor pentru admiterea acțiunii inițiale a lui Ion Arsene.

Totodată, Colegiul a notat că prima instanța întemeiat a ajuns la concluzia de a admite cererea reconvențională înaintată de Maria Chiriac, considerând argumentele apelantului ca fiind declarative și lipsite de suport probatoriu, inclusiv în contextul în care opunerea lui Ion Arsene la întreținere instituie dubii rezonabile referitoare la scopul real al acțiunii înaintate de acesta.

La 30 ianuarie 2019, Ion Arsene, reprezentat de avocatul Valeriu Pelin, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii inițiale și respingere a acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele de judecată nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei, au aplicat eronat normele de drept material și procedural, au interpretat în mod eronat legea.

În contextul prevederilor art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 25 octombrie 2018.

Materialele cauzei atestă expedierea participanților la proces a copiei deciziei prin scrisoarea de însoțire din 30 noiembrie 2018 (f.d. 53, Vol. II), însă lipsesc date despre recepționarea acesteia de către partea recurentă.

Astfel, recursul declarat la 30 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Ion Arsene, reprezentat de avocatul Valeriu Pelin, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ion Arsene, reprezentat de avocatul Valeriu Pelin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Ion Arsene, reprezentat de avocatul Valeriu Pelin, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ion Arsene, reprezentat de avocatul Valeriu Pelin, împotriva deciziei din 25 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecători

Svetlana Filincova

Galina Stratulat